

Vegyestartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Table with subscription rates and publication details. Columns include 'Megjelen:', 'Előfizetési feltételek:', and 'Hirdetések díjai:'.

N-Becskek, nov. 7-én.

Legutóbbi közgyűléseinknek egyik legérdekesebb tárgya, a megyei szervezet végleges befűzetett a belügyminiszteriumnak f. hó 2-án 45241. számú leiratával.

Torontálmegye közönségének Nagy-Becskekén. Folyó évi október hó 8-án tartott közgyűlésből 271. szám alatt tett felterjesztésére értesitem a czimet, hogy tekintettel az abban felhozott indokokra belegeyem abba, miszerint a módosi, török-becei, török-kanizsai és nagy-kikindai járásokban is 900 frt. fizetéssel ellátandó második szolgabírói segédi állomások rendszeresítenek;

am ellenem továbbá azt sem, hogy a szolgabírák uti átalányai a járások terjedelméhez képest különböző összegekben állapítottassanak meg, de oly módon, hogy az e részbeni szükséglet a szolgabírói uti átalányokra általam megállapított 6000 frtnyi összeget meg ne haladja, az e részbeni megállapodást azonban jóváhagyásom alá terjesztetni kívánom.

Ugyancsak a fentidézett felterjesztés folytán az alpenztárnok fizetésének 1000 fról 1200 ftra leendő emelését nem különbben azt is helybenhagyom, hogy a szolgabírák lakbér és irodai átalánya 200 forint helyett 280 frtban állapítottassék meg.

Végül belegeyem azt is, hogy egy harmadik állatorvosi állomás 300 frt fizetéssel és 100 frt uti átalánnyal rendszeresítenek. A többire nézve azonban a f. évi szeptember hó 25-én 36590. szám alatt kiadott rendeletben foglalt elhatározásomat változtatlanul fentartom, ezen elhatározásom azon részére egyebiránt mely szerint a megye területe 12 szolgabírói járásra osztott be, megjegyzem hogy ezen elhatározásom nem zárja ki a járások számának a jó közigazgatás érdekében nevelésnek szükségesnek mutatkozandó szaporítását.

Megjegyzem továbbá, hogy a járásokban díjnokok rendszeresítését még azért nem tartom szükségesnek mert előforduló szükség esetén irodai munkát az irnokok kívül a szolgabírói segédek is teljesíthetnek; a második alügyész fizetésének emelésébe pedig azért nem nyughatom meg, mert a közszolgálat érdekében a fokozatos fizetések fentartandóknak tartom.

Végül értesitem a czimet, hogy a megállapított napdíj fokozatot részéről is helybenhagyom s hogy ezen megye területére a fuvarbér mértékdöntést 1 ft.

4 krban volt megállapítva. — Ezekután a szervezési munkát megfelelő módosítás végett a czimnek azon értesítésével küldöm vissza, hogy az időközben ide felérkezett 1878-ik évi költségvetése ezen rendeletemhez képest lesz megállapítva. — Minthogy pedig a járások besosztása ez idő szerint már véglegesen megállapítottnak tekintendő, ezen új besosztásról az idézett 36590. számú rendeletemhez képest a honvédelmi miniszterium értesítendő lesz.

A köztörvényhatósági ügyészek állása.

(A „Közig. Lapokból.”) Megyei rendszerünk keretében igen kevés azon tisztviselőik száma, kiknek megválasztása vagy kinevezése feltételül minősítvány szabnak; pedig az egyes szaksztisztviselőket kivéve, melynek az orvosok a mérnökök, az egész adminisztrációnak alapját képező jog-és államtudományok bizonyos, főbb vonásokban kifejeződéssel ismeretével kell okvetlenül bírniok. Az 1670: 42. t. cz. 67. §-a egyedül a főjegyzőt és arvaszéki elnököt jelöli meg olyanokul, kiknek jogi képzettsége megkívánatik; persze, szintén csak esetleg, a mennyiben előbb „hasonló közhivatalt nem viseltek.”

Ezen, kvalifikációt nem igénylő megyeszervezetben tehát mégis kell valakinek lenni, aki egy külön, szakszerű képesítvenyt bírjon felmutatni; aki ügyszólván, az egész megyerendszernek jogi lelkiismerete legyen; aki minden oly intézkedésnél nyomatékosan mérlegbe vesse szavát, a hol nem a pillanatnyi exigentia és czélszerűség, hanem a jog maradó elve a kiinduló pont. Már pedig, ha körültekintünk a közigazgatás ágában, alig van még oly parányi kérdés, hogy a jogász ne adná a döntő szót. Innét van, hogy a köztörvényhatósági ügyészeknek a megyei közigazgatásban a legfontosabb, legimminensebb és legeminebb szerep jutott.

Hanem azon iránylat által, hogy a közigazgatás egyes ágai is törvényhatósági organikus szabványokkal rendeztetnek és lépésről lépésre kevesebb marad fön a régi slendriánból, melynek fő jellemvonása a „találomra” való, elasztikus, „ha akarom vemhes, ha akarom nem vemhes” módra történt eldöntés volt; — azon iránylat által, hogy adminisztrációnk „európaibb” színezetet készül nyerni: a köztörvényhatósági ügyészségek állása is napról napra terhesebb, sőt annyira tuiterhelte kezd lenni, hogy ma holnap az ügyeknek és közbenjárásoknak halmaza egy embernek egész létükörét igénybe veszi.

Hogy ezen tülhalmozottság követelményeképpen jelen igénytelen czikkünk pontját előkészítsük, vessünk egy futó pillantást azon teendőkre, melyeket törvény és gyakorlat a köztörvényhatósági ügyészség vállaira rak.

Az 1870: 42. t. cz. 47. §-a szerint az ügyész (a fő- és alügyész) a bizottságnak, állásánál fogva tagja és a közgyűlésen ülésel és szavazattal bír; tehát a törvény rója rá a kötelezettséget, hogy a gyűlésekben jelen lenni tartozik; tekintve egyben kívül azt is, hogy

a 48. §. szerint „felszólalni köteles”, ott a hol felhívatik és a 60. §. értelmében ő a „törvényhatóság jogtanácsosa”; véleménye olyan ügyben, melynél a jogi szempont a döntő, határozathozatal előtt mindig meghallgandó; őre a törvényeknek, a törvény erejével bíró szokásnak, a törvényhatóság szabályrendeleteinek az önkormányzatban és a közgyűlésekben; képviseli a törvényhatóságot magánügyeiben; megindítja a széksértési kereseteket s indítványozza a kiszabadó bírság mennyiségét.”

Az 1876: VII. t. cz. által a szerföltött felszeg tisztí keresetek eltöröltetvén, helyökbe új és czélszerűbb s hatályosabb fegyelmi eljárás lépett; melynélfogva a befűzetett vizsgalat indítványozás végett az ügyész kezébe kerül (5. §.) Véleményeznie kell az 1876: V. t. cz. 28. §-ához képest akkor, midőn a fegyelmi vétség a priori súlyosabb pénzbírságot vagy hivatalból elbocsátását helyez kilátásba községi tisztviselőkkel szemben.

A közigazgatási bizottságról szóló, 1876: VI. t. cz. 1. §-a az ügyész tagjává tette e bizottságnak és így köteleességszerűen részt vesz azon renetgel extenzív hármas hatáskörben, melyet a törvény a bizottságra mind közigazgatási, mind fegyelmi és mind felelőviteleti hatóságra ruház.

E tarka teendők pedig nem a törvények szavai, hanem a gyakorlat szerint mérlegelendő és akkor latjuk csak be egész valóságában, mily százkarú egyént kíván ama hivatal, ha az hivatását megfelelően be akarja tölteni.

A gyakorlat szerint ugyanis az ügyészt használnak fel minden valamirevaló, bonyolódottabb ügy csomójának megoldásánál; főképp egy lanyha alispán, vagy gyöngye főjegyző mellett ő a nyomósabb ügyek tényleges referense; saját véleménye és indítványa alapján ő szerkeszti a fegyelmi határozatokat; — beleválasztatik küldöttségekbe, választmányokba és ő kénytelen elfogadni a választást, részint azért, mert mint hivatalos közeg, vissza nem utasíthatja; részint mert utóvégre is, ha a dolog fenakadna, véleményt kellene adnia és így a tárgyat ex asse ismernie; tehát reá nézve jobb, ha az ügyet elülről kezdve, saját szemléletből ismeri meg.

Az ügyész a törvény (1870: 42. t. cz. 9. és 60. §.) szerint tagja az arvaszékeknek; mint ilyen az arvaszék üléseiben részt vesz; írásbeli véleményekre szollítatik föl kuszaltabb ügyekben; viszi az arvapenzártári pereket, melyek őt intellájának annyi munkával, mint a mennyi akármely kiterjedt klientélájú magánügyvédnek is kevésnek van. Az új gyámügyi törvény (1877: XX.) még inkább bővít munkakörét; döntő szavazattal a 179. §. szerint ugyan nem bír, hanem minden jogi és peres kérdésekben, valamint jogügyletek kötésénél határozathozatal előtt meghallgandó és nyilatkozatát, ha az arvaszék ülésén jelen van, jegyzőkönyvbe adhatja vagy írásban köteles benyújtani; — a 216. §. szerint tagja a gyámhatósági ügyekben headott felebbezések tárgyalására a közigazgatási bizottság kebeleiből alakított küldöttségek; a 244. §. értelmében az örökösödési eljárás megindítása czéljából kitűzött tárgyaláshoz kirendelhető; a 254. §-hoz képest utasítható kiskorúak ingatlanai átírásának keresztülvitelére; — a 275. §-ban gyám gondnoki számadások feletti véleményezésre és még azonfelül végső javaslat tételére köte-

les; — mind megannyi feladat, a mi egymagában elegendő volna egy embert foglalkoztatni.

De a köztörvényhatóságnak, mint vagyoni jogi személynek is vannak házi dolgai, melyek jogügyletek írásba foglalását igénylik. A szolgazemélyzet ruházatának szállítóival, a köztörvényhatósági épületek és egyéb vállalatok készítőivel, a közmunkához szükségelt területek s anyaggyűjtők tulajdonosaival szerződések kötendők; a penzalapok adóssái részére kötelezvények, törlési nyilatkozatok állítandók ki; sat.

Hozzájárult még az 1877: XVIII. törvény-cikk, mely egy oly nyugót akasztott a köztörvényhatósági ügyészek nyakába, hogy legmunkabíróbb létükre is lehetetlen ebéli kötelezvényeknek megfelelni.

Megállapodunk e pontnál, hogy kimutasuk, mily visszás volt az adók és illetékek tárgyában a kincstár képviselést is a köztörvényészségre bízni; de azonkívül mennyire méltánytalan is.

Az idézett törvény szerint közadók végrehajtás utján való behajtásánál előforduló igény- és elsőbbségi perekben, nemkülönben ingatlanokra vezetendő biztosítási és kielégítési végrehajtásoknál, az adóknak és illetékeknek a csődömegek elleni bejelentésénél a kir. adófelügyelőt a köztörvényhatósági tisztí ügyészek képviselik, kik az állam követeléseit ezen ügyekben az illetékes bíróságok előtt érvényesíteni tartoznak.

Nincs az a végrehajtás, a melynél eszerint az ügyésznek közbe ne kellene lépni; ingóságoknak lefoglalásánál elsőbbségi bejelentésvényel; ingatlanoknál pedig a kielégítési sorrendek megállapítása végett kitűzött tárgyaláson megjelenés által.

Vizont pedig nincs az a nap, melyen a köztörvényhatóság (megye) területén bírói végrehajtás ne foganatosítatnék és innét behajtható, hogy ezen ügyeknek ellátása egy külön közeget intig foglalkoztatna.

A megyei ügyész a megye székhelyén lakik, legnagyobb részét e helyütt van törvényeszk és járásbíró; ezen székhelyen levő bíróságoknál még csak — természetesen egyéb teendői rovására — eljárhat a reá bízott adó-és illetékügyekben; ellenben mit legyen teendő a köztörvényhatósági területén levő egyéb bíróságoknál részéről beadott igénykeresetek- és elsőbbségi bejelentvényeknek tárgyalására, árverési és sorrendi határnapokra vonatkozólag?

Azokon személyesen meg nem jelenhet, mert akkor az egész évet uton tölteni volna kénytelen, a új gyámügyi törvény hivatálával; másrészt nincs oly alap, amiből utiköltségei és napi s ételmezési díjai fedezhetőek volnának. Helyettesítés utján pedig szintén nem képviselheteti a kincstárt; mert nem akad kollegája, aki minden díj nélkül helyettesítését elvállalni hajlandó volna. De még ha akadna is ily önzellen kartárs, fordulnak elő esetek, hogy a kincstár érdeke nem engedné a helyettesítést ilyenre bízni. Például: vannak járásbírók, melyeknek székhelyén csupán egy ügyvéd van, aki egyszermind az ingók vagy ingatlanok foglaltatójának képviselője is. Erre tehát, mint ellenérdekre, a kinek az az intenciója, hogy saját ügyfelének követelése, akár a kincstár rovására is kiteljék, — a kincstár képviselést bízni nem lehet.

TÁRCZA.

Rafael halála.

Csorba Ákostól.

A festészet legnagyobb mestere, a Sixtus kápolnai madonna teremtője, Olaszország büszkesége, a világ bálványja Rafael volt, kinek művei nem csak örökre fennmaradtak; hanem új és újabb tehetségek által lemásolva, napjainkban is szaporodnak, s e művek másolatai képezik tárgyát azon tömjenező kegyeletnek, melylyel a művészet mai napig hódol nagy-mesterének.

Rafael a költői lelkű festő, még nagyon is ifju volt ahoz képest, mit létesite, művei nem a festész ügyes keze által vezetett ecset vonásai, hanem a költői lélek magasztos eszményképei, Rafael legnagyobb ellenségei, csakugy, mint a korabelileg kitünőbb költők ismerék be, hogy a nagy költői eszme megtestesítését Rafaelen kívül, kisésem képes kivinni.

Rafael csak művészetének élt; a héthalmi Róma, melynek regényes viléke a természet minden baját kifejté a költői lelkű ifju előtt, az ősrégi város műremekeinek maradványai, a felette elvonult zivataros századok története, a catacombák regéket suttogó ősz szelleme: mind együtt oly hatást gyakoroltanak Rafaelre,

hogy a keblében élt vágyának, — e képek megtestesítése vágyának — ellent állania lehetetlen volt, s teremté ama műveket, melyek a világ ítélete szerint, a festészet mausoleumát képezék teremtőjük felett, annak halála után.

Mily nagyra emelkedék az ifju; s ha a természet törvénye kissé kegyeletesebb leendett irányában, mivé lett volna, ha férfi, vagy főleg ha további kort élhetett vala el? Talán nem több, mint a mennyi az ifjúból lett, mert az isteni művek mindenikén meglátszik a teremtő kéz működése!

A pápa barátja volt a nagy művésznek — barátja a költői lelkű ifjunak, s midőn a Sixtus kápolnai madonna elkészült, az ifju átölelé, s megécskolá az egyház feje, jelölül, hogy az egyház díszére készített istennapnya képe, valóban isteni mű.

Felette kevés barátja volt Rafaelnek, de kik baráti valának, azok lelkükből szerették a szöke fűrtű ifjut; azokért éltél áldozandotta a mester. E kevesek sorában volt Bibiana római bibornok, a vatikán egyik legtiszteltebb férfia. E férfit szoros barátság kötö Rafaelhez, s Rafael gyermeki kegyelettel viseltett az ősz férfi iránt; ki, ha az isten teremtő lelkét ki nem szőlítja földi részéből, több leend reá nézve mint barát. A bibornoknak, szép lelkű unoka huga, ki a nőiség minden díszében fényle, megértve, csodálva a mestert, annak

rolonszenvét nyerte meg. A két ifju szüzi kebel, az első szerelem lángjától hevült; de a képzelt menyországot a rideg halál semmivé tette.

A nagy szellemet nem bírja meg a gyenge test. Rafael ön szelleme terhe alatt meggyöngyödött, kórállapotba esett, s az ágyat kelle őrznie; baja komolyabb volt, mint saját maga is vélé, s orvosai aggódva figyelmezteték barátait, hogy a szeretett élet veszélyben forog.

A beteg ágyát perczerre sem hagyák el barátai, főleg Bibiana bibornok éjjel és nappal ott ült, lesve a korjelenségeinek változatát, s érešítve naponta unokahugát a kedves hgyeléről.

Egy napon sokottnál levertébb volt, a kedves éltéért remegő hölgy, midőn a következő sorokat vette nagybátyjától:

„Kétszeresen sötét éjben írom e sorokat; kétszeresen sötétnek mondom azt, mert a természeti sötétséghez járult ma éjjel a szellem esőtétülése is. Rózsakoszorudat, melyet a nyáron mosolygva nyujtott neked Rafael, bár elhervadt már, vedd elő hugom, csókold meg, tudd a megváltó keresztjére — mely előtt naponta imázott, jelölé a végfeloszlásnak; mert fájalmas sejtellemeid valósultának: Rafael nincs többé.”

A hölgy térdére hult, a fájdalom nem őt meg, tudta ő, hogy nagy szelleme kedve-

sének elköltözend, de e szó, hogy: nincs többé, oly váratlan volt! Zokogni kezdett, a könyvek végig folytak a szende szép arczon, s a majdnem gyermeki kebel fájdalomtól tépetett. Letérdelt, átölelé a feszületet, bizalommal függeszté szemeit a megváltóra, s lassan szűnni kezdé zokogása, a kebel harca csendesült, s a hölgy imázott, vélné egy angyal térdel ott, ki viraszt a haladók fölött. Az ima mindig erőt ad a nőnek; felkelt a hölgy, felvette ismét bátya levelét, s tovább folytató az olvasást:

„És így te kedves hugom, kit egykor Rafael karjain boldognak véltelek látni, most mint menyasszony, özvegy level... Lánglelke elégeté testét; meghalt testileg, hogy szelleme örökre éljen.”

„Nagypéntek volt születése napja; ez lön most halála napja is.”

„Mindenki sohajtozik felette, ki oly ifju, oly boldog volt, s meg kelle halnia. De ha meggondoljuk, hogy alig harminczhét éves koráig, daczára gyenge alkotásának, mennyit használt az egyház és honának, önkénytelen kegyelet ragad meg az emberi szellem iránt, melyben kétségkívül az isteni szikra nyilatkozik!... Tekintsd meg csak a piacentai Sixtus kápolna részére, Rafael által nem rég készített madonnaképet, melyen az isteni anya isteni csecsemőjét tartja karjai között. E kép, mint bármely más festmény, szinte a képi

Díjat pedig a bíróságok semmiféle íly megjelenésért s eljárásért az ügyésznek nem állapítanak meg; ánde helytelenül.

Mert igaz ugyan, hogy az adófelügyelőt, kit az ügyész képvisel, a pénzügyminiszterium 1877. évi 33.687. sz. körrendelete értelmében eljárási díjak nem illetik meg; hanem ez nem állhat az ügyészre nézve, minthogy ő nem kinevezett, nem állami tisztviselő, hanem köztörvényhatósági, működési időtartamnak alávetett, választott közeg, aki nem élvez sem oly fizetést, mint az adófelügyelő, sem nincsen nyugdíj-jogositványa és egyáltalán existenciája nincsen általánosan biztosítva.

Ezen fejtegetéseinknek korolláriuma a következő:

1. Kétségtelen, hogy egy ügyész, a fő-ügyész, nem képes semmikép a reá bízott roppant ügyhalmazt maga elvégezni; azért minden törvényhatóságnál, ha ugyan még nincsen, egy, vagy nagyobb municipiumoknál több alügyészi állomások szervez-tessenek és az adó- és illetékügyekben a kincstár képviselete egyes-egyedül egyik alügyész részortját képezze.

2. Bocsásson a kincstár oly alapot a köztörvényhatóság rendelkezésére, melyből a megye székhelyén kívül levő bíróságoknál megjelenni köteles alügyész uti költségei, napi és élelmezési díjai fedeztessenek.

3. Utasítsanak a bíróságok, hogy az alügyész ilyen eljárásaiért mérsékelt díjakat állapítsanak meg.

4. Minthogy pedig nem méltányos azt kívánni, de sőt a mai néhez, materialisztikus korban nem is hihető, hogy pályavégzett, okleveles ügyvéd, kibentelenség és tetterő van, hat évi működési időtartamra, magát prekárius állomásra szánja és lemondjon a sokkal jövedelmezőbb magánügyvédi foglalkozásról: ennél fogva több mint indokolt, hogy a köztörvényhatósági ügyészek élethossziglan választassanak.

Dr. S. F.
megy. t. ügyész.

HETI SZEMLE.

A háború színhelyéről. A török hadak az orchániai uton okt. 31-én kísérletet tettek az elnyomulásra. Sefket pasa Telis közelében megtámadta az oroszokat s a helyet vissza akarta foglalni. Több órai harc után Radomirce mellett a törökök a „Pol. Corr.” távirata szerint megvertek, s vad futásban menekültek az üldöző oroszok elől. Sefket pasa e támadást, úgy látszik ismét csekély ser- reggel kezdte meg, a mint október 24-én sem volt tájékozva az előtte álló ellenséges seregről. Akkor is csak 8000 embert küldött Orchániból a dubnikai utra. A törökök a Telis körül portyázó ellenséges lovasságot szétüzlék s Dubnik felé nyomultak azon hitben, hogy az e vidéken levő ellenséges sereg csupa lovas- ságból áll. Midőn végre belátták tévedésüket, nem vonulhattak többé vissza, s Kursevicsa és Azicie közt erődített állásba húzódtak. Ezt Gurko tábornok tulnyomó serege háromfelől támadta meg. A törökök hősiesszen védtek ma- gukat s az orosz elite-csapatok több támadá- sát visszaverték, de tíz órai harc után mégis capitulálniuk kellett és seregeik csak kis része birt visszavonulni. Főleg a gárda második had- osztálya s az első hadosztály két ezrede s a finlandi és vadászrezd szenvedtek nagy vesz- teséget. Báró Seddeler és Rosenbach dandár- nokok, Lavrow tábornok a finlandi és Linbo- viczky ezredes a testőrgranátosok parancs- noka, Ebbeling, Ramsai és Skalov ezredesek, Skalov ezredes a második hadosztály vezér- kári főnöke, Runow ezredes, Semenow és Arseniev tüzérezredesek, Sukov a kubani gárdaközök parancsnoka megsebesültek. — Mindez azt mutatja, hogy a törökök hősiesszen védtek magukat s ha Plevna vagy Orchánie felől segílyt nyernek, úgy az orosz támadást bizonyosan visszaverik. Úgy látszik Sefket pasa október 31-ki vereségének főoka szin- tén a harcmezőre vitt sereg csekély számá- ban keresendő. — Legújabbban orosz katonai körökben — írja a „Pol. Corr.” levelezője — olyan készülődő műveltről van szó, mely ha- lomra döntené mindazt, a mit eddig a hadjá-

rat várható lefolyásáról írtak és beszéltek. A terv természetesen csak teljes fentartással kö- zölhető, ámár többféle tünét bizonyítja vá- lószínűségét. Mint felsőbb katonai körökben bi- zalmasan suttoják, 70.000 főnyi új orosz Balkán-hadsereg van alakulóban, mely még a tél beállta előtt átkelne a Balkánon s benyomulna Ruméliába. E hadsereg a 26. hadosztályból, a VIII. had- testből, két újonnan érkezeti granátos hados- tályból, egy gárda- egy román s több lovas hadosztályból álland. E szerint nem varná be sem Plevna bukasát, sem a carevics of- fensívájának sikerét, hanem azzal próbálná a háborút gyors befejezésre juttatni, hogy Dri- napoly ellen nyomulnak. E korszakot alkotó terv, a „Pol. Corr.” levelezője szerint, egy kiváló külföldi stratégától ered, s Miklós nagyherczegnél, valamint az ifjabb orosz tá- bornokoknál nagy letzésre talált. Tény az, hogy Tirnovanál feltűnt nagy orosz haderő összpontosítást, s a Bulgáriába folyton érkező orosz erősbítések, sem a keleti, sem a nyu- gati sereghez nem csatlakoznak, hanem a sistov-biela-tirnovai vonalon helyzetnek el. Ez összpontosítás célja nemsokára ki fog tűnni, — mondja levelező — kinek állítása szerint a Sipka-szorosnál levő török sereg száma újabbban lényegesen megapadt. Alig 12.000 ember áll ott, a többi Orchánieba kül- detett. Az oroszok új sanczokat emeltek s al- talában biztosítottak tartják itteni posztójukat. Végül levelező fölemlíti, hogy a román vas- utakon ismét naponként legalább 2000 orosz katoná szállítatik Bulgáriába, míg a fogsani- buzevi uton legközelebb két granátos dandár vonult át. Bessarabiában még két teljes had- test a X. és I. számú áll menethészen s vá- lószínűleg a nov. 13-án megnyíló bender-galaczi vasuton fog elszállítatni. — A török kormány szintén végerősítést tesz, hogy hadseregét szaporítsa, összesen meg csaknem 500.000 emberrel rendelkezik, melyből 226.795 ember már zászló alá hivatott. De az ujonczok be- gyakorlása, felszerelése s a csatárra küldése anyyi időt vesz igénybe, hogy komoly a ve- szély, hogy az új seregnek nem jut többé szerep a jelen háború eldöntésében.

Itthon. Magyarország pénzügyi helyze- téről a „Times” vezércikkét közzé, melyet érdekesnek tartunk ismertetni. A cikk con- statálja, hogy Széll Kálmán exposéja „nincs javulási jelek nélkül”; — hogy a deficit kisebb, mint a múlt években volt és álhato- tasan hanyatlani látszik; hogy a deficit csök- kenését feltüntető számok az 1873-iki válsá- got követő évekhez képest nagy haladást mutatnak; hogy közeledünk az egyensúly helyreállításához nem is olált esemény, hanem egy újabb lépés az 1874 óta tartó javulásban; hogy bevételeink évről-évre gyarapodnak és hogy Magyarország 1878. végén sokkal jobb pénzügyi helyzetben lesz. Hogy kormányfő- fiaink képesek-e az ország természetes segé- lyforrásait kellőleg kiaknázni, az kérdés ugyan, de már az is valami, hogy valószínűnek tudjuk az alkalmakat az egyensúly helyreál- tására. Magyarország — folytatja a „Times” — csak nemrég jutott önkormányzathoz, termé- szetes, hogy csak lassan tanulja megbecsülni a strict pénzügyi politika értékét; az 1867-diki politikuskok a nemzeti függetlenség helyreál- tását a gazdasági és erő biztosításának is tekintették; és ha sok volt is a teendő az ország jövedelmi forrásai érdekében, felté- telezték, hogy az elismert nemzeti lét érte megkövetelteti a közérlyt. Ez helyes felgás és helyeslehető az oly államférfinál, ki nem foglalkozik a financiaikkal. A magyar pénz- ügyi politika részben abból állott, hogy a be- vételeket meghaladó kiadások segélyével kell az ország jólétét fejleszteni. De tapasztalásból tudjuk, hogy ez a legköltségesebb mód egy ország fejlesztésére. Ha adóztatás segélyével tétetjük meg a néppel, a mit kellő kereske- delmi ismeretek mellett önszántából tenne, az eredmény az lesz, hogy az elköltött pénz nagy része kárba vesz és a mi nincs egye- nest kidobva, nem hoz anyyi hasznot, mennyi a magántőkepezés magának biztosított volna. Széll miniszter büszke arra, hogy deficije oly csekély, de úgy látszik, nem találja tür- hetlennek, hogy a pénzügyi rendezkedés újabb adósságok alapján történik, csak azzal

dicsekszik, hogy szokottnál csekélyebb mér- tékben folyomodik ezen forráshoz. A remény- teljesség bizonyos mérve megengedhető lehet egy fiatal nemzetnél; és kormányzás tekin- tetében Magyarország még fiatal. Olaszország is súlyos helyzetben volt; de ezt függetlenségi küzdelmei okozták. Magyarország nem a sza- badság harczra költött, hanem arra, hogy a nemzeti gyarapodásnak királyi utat készítsen és mi épen abban kételkedünk, hogy e haza- fias vallalat esélyes-e, kivált ha szabályla lesz és nem kivétel. Magyarországnak nagy segélyforrásai elismertek, az ipar, népe- nek rendszeretele az erőnek további elemei. El- fogadjuk azt, hogy jobb kezelés mellett, a forgalom növekedtével a vasúti kamatbizto- síték is csökkeni fog. Másrészt az oly nehé- ségek, milyen pl. a német vámalakodásos kö- rül felmerült, komolyan hathatnak a magyar jólétre; nem csökkentik ugyan a jólétek fen- tebb említett lényeges biztosítékait, de arra intik az országot, hogy a nemzeti jólétek szilárd alapot keressen oly budgetben, melyben a bevételek a kiadásokat fedezik.

Oroszország. Oroszország belügyi vi- szonyairól a berlini „Nat. Ztg.” érdekes vezér- cikket ír, mely azt fejtegeti, hogy a jelen háború hatterbe szoritotta a panszlavizmust, s helyette a modern szabadelvű és alkotmá- nyos törekvéseket élesztette föl az orosz nem- zetben. A berlini lap következőleg végezi elmélke- dését: „A panszlavizmus megkapta vereségét. De a democratia diadalait ünnepli. Ugyanezen észjárás, mely a panszlavizmust elfordult, mert jövedelméit Európa déli részeiben meg nem valósíthatta, azon meggyőződés megszilárdu- lására vezetett, hogy a mai Oroszország nem képes feladatát valószínű, mert belsejében, önmagában beteg. A háború panszláv elő- idézői mögött sokak lelkeben feltámadt a vád, hogy az absolutizmus oka a hadsereg szeren- csétlenségének, melyet ő nevelt föl és kül- dött háborúba. Moszkvában a nemesség fel- iratot készített, mely a czárt hazatérésre akarta fölhívni, mely továbbá azt akarta kérni, hogy a nagyherczegi főparancsnok közzönjön le. Csak a moszkvai főkörmányzó rábeszélése birta reá a nemességet, hogy a feliratot egy- előre visszatartsa azon urugy alatt, hogy jó lesz bevárni a pétérvári nemesség csatlako- zását. A bojárság ismét mozogni kezd, a mint a birodalom nagy külső válságai alkalmával mindenkor tette s mozgalom iránya kétség- kívül democraticus, vagy legalább is szabad- elvű alkotmányos. Nem tudjuk, igaz-e a „Pol. Corr.” azon híre, hogy Gorcsakoff herczeg „aristocraticus” alkotmány tervezetét dolgozt ki Oroszország számára. Ha a cauczellar csak- ugyan ily munkán dolgozik, úgy nem tesz egyebet, mint hogy gyakorlati alakot ad az eszmének, mely ma Oroszország egész poli- tikai gondolkodó világán uralkodik. Mi soha- sem kételkedünk benne, hogy ez eszme meg- szűntetésének pillanata a jelen háború folya- mában be fog következni. Mily közel vagy távol áll az eldöntés órája, azt ma meghata- rozni nem lehet. Ezuttal nem is arra fektöljük a fősúlyt, hogy az orosz kormány magatár- tását e kérdéssel szemben kitudjuk, mint in- kabbar, hogy azon összefüggést hangsúlyoz- zuk, melyben ez a kérdés a néppel és a há- borúval áll. És mi azt hisszük, hogy az 1877-ki orosz vereségek gyorsabban és erősebben éreztették majd hatásait Orosz- ország belügyeire, mint a sebastopoli vereség, mely Oroszország új szabadelvű korszakát megnyitotta volt.

Görögország. A görögök minden ké- születet megtesznek Törökország megtáma- dasára, s nincs mód ezeket kiengesztelhetni. A görögök csak a kedvező pillanatot várják, hogy Törökországba törhessenek, s az or- szoknak egy európai győzelmé esetén azonnal átlik a határt. A görög hadsereg kéllőleg fel van szerelve, mert hadiszert bőségesen szállítanak Ausztriából, különösen a trieszti „Lloyd” közvetítése folytán. Nem régebben Pirusban egy egész hajó szállítmányát rakta ki a Lloyd hajó, mely ágyú- és puskatölté- nyekből állott. Ezeknek legnagyobb része át- csempésztetik a határon, hol a törökországi bandákat látják el hadiszerekkel. Ezekből akar- ják kiperéslni a casus bellit, oly formán, hogy a garázdálkodó görög bandák által arra kény-

szertílessék a porta, miszerint a törökországi görögökkel valami igazságtalanságot kövessen el. Ez elég volna a határ átépésére. Nemcsak fegyver, de pénz is van Görögországban, sőt készen állanak a bankperek, hogy a háború megkezdésekor 40,000.000 drachma erejéig papirpénz bocsátassék ki. Athenben egy titkos orosz ügynök tartózkodik, ki folytonosan ta- nácskozik a királyllyal, s a görög miniszterek- kel, sőt a napokban egy görög ügynök indult az orosz főhadiszállásra.

HIRHARANG.

* **Rendkívüli közgyűlés.** Lapunk elején közöljük a belügyminiszteri leiratot, mely a múlt hó 8-án tartott közgyűlésből a megye- szervezeti munkálataira vonatkozó 36590. számú belügyminiszteri rendelet módosítása végett fölterjesztett feliratra válaszul szolgál. Ezen leirat főispánunknak a fogantatás ellenör- zése végett megküldött s ennek következté- ben ő eme rendelet közírára tétele végett rendkívüli közgyűlés kitűzését tartá szükséges- nek, ennek határ napjával f. hó 15-ikét (d. e. 10 óra) tüzte ki és a kihirdetés végett a megye alispáni hivatalát fölbizta.

* **Közigazgatási bizottsági ülés** lesz (rendkívüli) e hó 16-án leginkább adóügyek elintézése végett; ugyanezen nap tart ülést a közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya is.

* **Színészet.** Mig székvarosunkban Rémay szintársasága küzd a lét és nem lét problémá- jával és kedvetlen hallgatóság előtt daráltja le darabjait, addig népének és tricotos némberek terjesztik a „czombok kultusát” és szegény vándortruppok mulattatják a jámbor kisebb városok közönségét. Így Párdányban is egy 9 tagból álló szintársaság hódít ékes ler- chenfeldi dialektusával és ad oly darabokat, melyekre Kotzebue és Iffland is mint régi reliquiákra tekintettek vissza. Az „oroszlánhoz” címzett nagy vendéglő tanzteremben, ahol máskor a sváb legények járják fardhatatlanul a keringőt, — ütötték föl szinpadjukat, mely- nek függönye fölé sötét szemrehányaskép e szavak írják: Ernst ist das Leben, heiter ist die Kunst. Igaz, hogy a szereplők kezében szomorujátékká valik a vigjáték és vigjátékká a dráma; hanem azért az unalom estein meg- lehető számú közönség látogatja az előadá- sokat. A napi jövedelem ugyan nem igen megy többre 15—20 forintnál, de mégsem kíván az igazgató sem országgyléstől, sem a községlől, szubventiót; amely szerénységéért megérdem- melné, hogy intendánsává tegyék valamelyik fővárosi színháznak. Az igazgató egyszersmind fényképez; a jegyszedőnő egyuttal drámai anyaszerepeket játszik; a komikus a függöny- huzó mesterségében kontárkodik; a naiv szer- melmesnő nem veti meg a szobalány teendőit: és ezért Párdány mértő publikuma unalomból és számalomból pártfogolja őket. Ahol pedig ily mértő közönség van, az megérdemelne egy kis — szolgabírádságot is! (Fuccs! Szerk.)

* **Preyer János.** T. kollegánk a „Te- mesi Lapok” múlt heti egyik tudósításában írja, hogy Preyer János nyugdíj-folya- modványát, mely már előbb Temesvár városa által lett elutasítva, most a nm. magyar kir. belügyminiszterium is végleg elutasította. — Ez a Preyer János Temesvár városának halhatatlan nevű monographusa, Temesvárnak hosszú évek során át kitűnő ér- demű polgárnagya és a szó legnemesebb ér- telmében regeneratora, jeles tudós és költő, ki Fabian Gábor és Bárány Ágoston társasá- gában harmadik megalapítója délmagyarországi történetirodalmunknak. Preyer 1828-ban mint fiatal ügyvéd Temesvártól telepedvén le, 1830- ban algyeyzi minőségben már e város szol- gálatába lépett. 1842-ben pedig polgárnaggyá választott. Ez utóbbi álláson találta őt a válságos 1848-iki epocha, mely alatt nagy többséggel újra polgárnaggyá választva, azon időből elévülhetlen emlékeket hagyott maga után. Nevezetesen ő honosította meg a magyar nyelvet is a város igazga- tási ágaiban, s midőn a bánási rácz föl- kelés miatt a magyar lakosság Szeged vidé- kére menekült, bátor lélekkel és hivatása hazafias öntudatával helyén maradvá, 7000

kéz és eszet ügyessége által létesült; de e képről menyei fonség tekint le read, elmerülz szemleleiben, mintha az örökkévalóság volna az maga. Ki e képen az isteni anya tekinte- tet festé, az nem földi lény volt...

„Tegnap levelemből megérted, hogy már harmadnap óta a legborszartóbbtól felünk, mondom mert Rafael állapota, nem csak téged s engem, hanem egész Rómát, sőt az egész világot érdekli. Tegnapelőt még nyugodtan beszélgetett a mult és jövőről, biztatott, sőt vigasztalt minket, aztán tollat s tintát kért, s megírta végrendeletét.”

„Midőn ma a szentséges atyától Rafael- hoz indult, oly kellemes szellő lengedezett, oly unnepies csendült Róma felett, hogy remélni kezdék, „felemelt fölve léptem a beteg szoba- jába.”

„Ágya mellett találtam Castiglione Boldi- zsár grófot, a jó Antonio és Dominiko atyákat, Giulio festészt, s még néhány jó barátit Rafaelnek. Az ablak mind két szárnya nyitva volt s Rafael saját kívánatára megfordíták ágyában, hogy arca az ablak felé legyen.”

„Nem tudom az ablakon át tört s arcára vetett sugarakat okozák-e; de én soha szebb- nek nem láttam Rafaelt.”

„Beléptemkor ibolya volt kezében, melyet azonban letejt, midőn átadám neki az olvasót, mit te küldtél részére. Az olvasón levő ke-

resztet megcsókálá s halkan suttozá nevetet... Maria!... Oly sajátos volt hangja, bár tisztaságot megtartá, még is oly gyöngye volt, mint egy lehelet.”

„Elmondám neki a szentalya üzenetét, — s így kedves Rafaelom — végzem — nem marad egyéb hátra, mint kifejeznem azon óhajt, mit a hatalom legfelsőbb egyénéti, a legutolsó polgárig mindenki oszt, hogy te még jobb egészségben sokáig közöttünk maradj.”

— A beteg fájdalmasan mosolygott.

— Késég kívül úgy is lesz — folytatá Castiglione — neked élned kell, hogy nagy terveidet létesíthess; emlékezel, mily lelkesű- ten beszéltél arról, hogy a héthalmi várost márványpaloták, templomok, diadalívek, s en- lekoszlopokkal óhajtod látni ismét, mint volt az egykoron, s ezt kívánni magadra vállald.

— Igaz, ez volt vágyam — szólt a be- teg — s ha Isten tovább engedett vala élnem, ki is vittem volna.

— Te úgy beszélés barátom, — fedés őt szeliden a gróf — mintha már fel sen gyógyulnál többé.

— Oh atyám — szólt most a beteg fe- lém fordulva, — reám nézve fájdalmas leend az elválás. Nem képzeltek, mily fájdalom tépi keblemet, midőn az elválásra gondolok. Mily szép e világ, s mily szép az emberek arca! S ezt most mind elhagyni egyszerre, örök

álomra szenderülni, melyből nincs ébredés, oh ez faj, felteke faj!

— Kedves barátom — vigasztalám őt — ne feledd, hogy ma halt meg a megváltó, hogy halála által az örök életet megnyissa számunkra.

— Hogy feledhetném én azt, ki minde- nem volt éltében, ki a lángot oltá keblemben... De a küzdes oly nehéz...

— Egy percze csend állott be. Casti- gione megfoga a beteg kezét. Rafael az abla- kon át kitekintett a szabadba, nézte a hanyatló napot, melynek végsugárjai megaranyozák a dombok ormat. — Dantet fogom látni; sut- tozá halkan.

— E perczenben a jelen voltak egyike, az ágy átellemi falán függő Rafael utolsó festmé- nyéről leemelte a rajta volt függőnyt. Mint tudod, ez a „Megváltó színe változá- sát” jelezi... A halhatatlan mű és a haldokló mester látása a legmélyebb megindulást költé keblünkben, s valamennyien önkénytelen zoko- gásban törtünk ki.

— A mester vonásai változni kezdtek, még beszélt ugyan, de már összefüggéstelenül; kétszer mondá ki Plató nevét, s aztán sut- tozá: „nehéz a harcz; de szép a remény.” Aztán nevetet emlité, kért hogy simítsd el homlokáról fürteit, s töröld le verejtékét... Giulio festész ráborult az ágyra s fájdalmasan zokogott, vele együtt sirtunk mindannyian, —

felhívásomra letérdelnek ágya előtt s halkan imádkoznak a haldoklóért.

— Intett, hogy emeljük fel, én és a gróf felemeltük, úgy tekintett ki az ablakon s at- szellemült arczal kérdezé: honnét jö e tiszta napsugár?

— Rafael — kérdem én, — ismersz-e engem, hogy érzed magad? menyei fény vette körül. Majd be állt a halálharcz... izmai ki- dagadtak... arca elhalványult... s az utolsó szó „boldog vagyok” hangzott ajkairól.

— Szótlan küzdött még pár percig... aztán beállt az éj... s mi mindannyian lelket rázó fájdalommal kiáltunk fel: ... Rafael nincs többé.

Eddig szólt a levél. A hölgy reszkető kezéből kiejtő a sorokat, megeredtek könyei, a nő kebel és jótékony mentora, s a fájdalom élet elvevők. Örökítült szólanul könyezve, majd feláll, megsimít homlokát, mintha gon- dolatait akarná elűzni; letérdelt ismét a meg- váltó elé, hön imázott, s midőn felkelt, meg- könyült a szív, csupán egy mély üreg maradt a kebelben.

* * *
Midőn e sorokat írjuk, a nő is kiszen- vedett, szelleme a tulvilágon öleli a világ cso- dáta legnagyobb szellemet, ki éjeiken át le- száll az ösvárosra, elmerengve művein.

VII. Felebbezett ügyek.

1. Kulifay Lajos, Nagy-Becskerek város polgármesterének nyilatkozata a Popov Jova által ellene hivatalos hatalommal való vizsgálás miatt emelt panasz tárgyában. — Panaszos alaptalan panaszával tényálladék hiányából elutasított.
2. Gligoriev Maxim dolovai lakosnak házközösségi ügye. — A felfolyamodványt figyelembe vehető nem volt, mivel felfolyamodó a szolgabíró útján értesítendő.
3. Pillisch Sámuel román-észkai lakos és borméresi haszonbérletnek felfolyamodványa. — Kiadatik a központi szolgabírónak megvizsgálás és elsőfokú határozathozatal végett.

VIII. Hadkötelesek ügyei.

1. Katalina Áron dolovai lakosnak nősülési kérvénye. — Elutasított a gazdasági birtok nagysága miatt.
2. Babuskov Miklós ó-bessenői lakosnak hason ügye. — Elutasított a gazdasági birtok hiánya miatt.
3. Miklós György ujszegedi lakosnak katona elbocsátási kérvénye. — Elutasított, mivel atyja munka- és keresetképes.
4. Borjánovits Lázár szarcsorvai lakosnak nősülési kérvénye. — Elutasított a gazdasági birtok nagysága miatt.
5. Vuics Zsivoin szerb-keresztúri lakosnak hason ügye. — Elutasított, mivel 17 éves.

6. Grbán Szvetozár szakulai lakosnak hason ügye. — Elutasított a gazdasági birtok nagysága miatt.
7. Stévin Jován szerb-klári lakosnak hason ügye. — Elutasított a gazdasági birtok hiánya miatt.
8. Kanya Iván szent-jános lakosnak hason ügye. — Elutasított, mivel női munkaerő szaporításának szüksége fenn nem forog.
9. Miók Nikola szent-jános lakosnak hason ügye. — Elutasított a fentebbi okból.
10. Sziroma Tamás antalfalvi lakosnak hason ügye. — Elutasított, mivel Mária és Erzsébet nevű nők munkaképelenessége vagy külön házban lakása nem igazoltatik.

11. Nedelykov Vaszilie mokriani lakosnak hason ügye. — Elutasított a gazdasági birtok hiánya miatt.
12. Gruin Dimitrie nagy-becskereki lakosnak katona elbocsátási kérvénye. — Elutasított a gazdasági birtok nagysága miatt.
13. Kállay János nagy-becskereki lakosnak nősülési kérvénye. — Elutasított a gazdasági birtok hiánya miatt.
14. Radonits Zsiva beodrai lakosnak hason ügye. — Elutasított a gazdasági birtok hiánya miatt.
15. Szelenszky Antal jozefovai lakosnak hason ügye. — Elutasított a gazdasági birtok hiánya miatt.
16. Zsivoinov Demeter borejai lakosnak hason ügye. — Elutasított a gazdasági birtok nagysága miatt.

H I R D E T É S E K.

7916. sz. k. i. 1877. **Hirdetmény.** (249-2.1)

Nagy-Becskerek város polgármesteri hivatala részéről mindazon háztulajdonosok, kiknek házaik egészben vagy részben bérbeadattak, ezennel felhivatnak, a házbérbévedelem vallomást 14 nap alatt a helybeli városi számvétségnek annál bizonyosabban bejelenteni, mert különben azok ellen, kik ezen határidő alatt nem jelentkeznek, a törvény értelmében eljárás fog követettni.

Nagy-Becskereken, 1877. évi november 8-án.

Kulifay Lajos,
polgármester.

3. 7916. **Kundmachung.**

Von Seite des Gr.-Becskereker Bürgermeisters werden jene Hauseigentümer, deren Häuser im Ganzen oder zum Theile vermietet sind, hiemit aufgefordert, das Hauszinsentragungs-Befennniß innerhalb 14 Tagen bei der hierföhrigen Buchhaltung um so gewißer einzubringen, als sonst gegen jedern nach Verlauf dieser Frist im Sinne des Gesetzes verfahren werden wird.

Gr.-Becskereker, am 8. November 1877.

Ludwig Kulifay,
Bürgermeister.

Br. 7916. **Објава.**

Од Вел.-Бечкеречког градоначалништва јавља се овдашњим становницима, којима су куће сасвим или од части под кирију издате, да имају своја признања сврху дохода од кућевне кирије код оворарскога рачуноводства за 14 дана у толико сигурније предати, почем ће се по истечу овога рока, по смислу дотичног закона поступати.

У Вел.-Бечкеречку, 8. новембра 1877. год.

Лудвиг Кулифай,
градоначалник.

6929. sz. p. 1875. **Arverési hirdetmény.** (253-3.1)

A nagy-becskereki e. f. kir. törvényszék részéről közhírre tételik, hogy Eisen Anna kérelmére Thomasz Györgynek tulajdonul felvett s a lázárföldi község 135. összeírasi sz. a. előforduló 450 frtra becsült felülépitményre a bírói árverés elrendeltetett, s ennek a lázárföldi községhezánál leendő eszöklése végett az első árverés határideje 1877. évi november 29-ik, a második pedig december 29-ik napjára, mindig délelőtti 10 órakor tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél fog a becsáron alól eladatni. Az árverezni kívánók a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni tartoznak. A többi árverési feltételek az árverező kiküldöttnél megtekinthetők.

Felhivatnak mindazok, a kik a foglalt javak iránt tulajdoni, vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykeresetüket a perrendtartás 466. §-a értelmében, a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Az árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bír. végrehajtó bízott meg.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszéknek, 1877. évi február 5-én tartott polgári üléséből.

Várady Mihály,
kir. széki elnök.

6047. sz. 1877. **Arverési hirdetmény.** (247-3.2)

A nagy-becskereki e. f. kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírre tételik, hogy n.-becskerek város községe mint végrehajtónak Popovits Wladiszlav n.-becskereki lakos mint végrehajtást szenvedő elleni 120 frt. 97 1/2 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a n.-becskereki 1048. sz. tjkvben a végrehajtást szenvedett tulajdonul felvett 1600 frtra becsült ingatlan az 1877. évi november 22-ik napján mint első és 1877. évi december 22-ik napján délelőtti 8 órakor mint második határidőben, az alulírt kir. telekkönyvi hatóság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitled becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatni.

2-ször. Az árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% készpénzben, vagy óvadékképes papírban kiküldött kezéhez letenni.

3-ször. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig: az első részletet az árverés után azonnal, a második részletet az árverési naptól számítandó 15 nap alatt, a harmadik részletet ugyanazon naptól számítandó egy hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokba lépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál lefizetni.

A bánatpénz az első részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani.

5-ször. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

Felölös szerkesztő: Balás Frigyes.

Főmunkatárs: Dr. Szentkláray Jenő.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskereken.

6-szor. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekeltek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is, eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy e részbeni kereseteiket a hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Végül felszólítatnak azon jelzőlogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laktak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be; ellenkező esetben Bozgan Floris helybeli ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a nagy-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 1877. évi augusztus 4-én. tartott ülésében.

1821. sz. kg. 1877. **Pályázat.** (246-3.3)

Torontálmegyében kebelezett Czernabara községben a jegyzői állomás lemondás folytán üresedésbe jöven — ennek választás útján leendő betöltésére a pályázat ezennel kiirattván, felhivatnak mindazon pályázni szándékozók a kik az 1871. XVIII. t. cz. 74. §-a szerint a jegyzői szigorlatot Torontálmegye szakbizottsága előtt letették — a magyar, német és szerb nyelvbeni jártasságukat igazolni bírják — hogy ebbeli folyamodványukat f. é. november 24-ik napját — mint a választásra kitűzött határidőt megelőzőleg, ezen szolgabíróhoz nyujtsák be.

Ezen állomáshoz járandósága a következő:

1. Szabad lakás természetben.
2. Évi fizetés készpénzben 400 frt.
3. Utí átalány, 30 frt.
4. Kézbesítéskért 20 frt. — továbbá szabályrendeletileg megállapított a magánfelek irányában teljesítendő munkákért járó díjjak.

Mokriában, 1877. évi október 6-án.

Iszakovics Milán,
szolgabíró.

2592. sz. ki. 1877. **Pályázat.** (250-3.1)

Torontálmegye tör.-kanizsai járáshoz tartozó Jozsefova községében megjelített jegyzőválasztás megye bizottságilag megsemmisítetvén, ez állomás választás útján betöltésére a pályázat az 1875. évi XVIII. t. cz. 83. §-a értelmében ezennel kiiratik.

Ezen állomással 500 ft. évi fizetés, 100 ft. lakbér, 40 ft. irodai átalány s a magánmunkálatokért képviselő testületileg megállapított s jóváhagyott díjjak élvezete van egybekötve.

Felkéretnek ennél fogva a pályázni óhajtok, hogy az 1875. évi XVIII. t. cz. 74. §-a értelmében kellőleg felszerelt folyamodványait, melyben a hivatalos nyelven kívül a szerbnek beszélése valamint írás és olvasásbani bírása is okmányilag kitüntetve legyen f. é. december 4-ig mint a választás napig alulírt szolgabírósnál beadni sziveskedjenek.

Tör.-Kanizsán, 1877. évi november 3-án.

Tallian,
szolgabíró.

2676. sz. **Pályázat.** (251-3.1)

Az ujonnan szervezett Perlasz, Leopoldova és Farkasdin községek körörvosi állomás betöltésére ezennel a pályázat kiiratik azzal, hogy a választás 1877. évi november 26-án Perlaszon megtartatni fog.

Ezen állomással következő járandóságok vannak összekötve: készpénzben 80 ft., szabad lakás Perlaszon és minden látogatásért 20 fr.

A pályázni szándékozók kötelesek szabályszerűen felszerelt folyamodványait a választást megelőző napig ezen szolgabírósnál benyújtani.

Kelt a perlaszi szolgabírósnál, 1877. évi okt. 27-én.

Hirdetmény.

Ezennel közhírre tételik, miszerint e. f. évi november 11-én d. u. 3 órakor, a helybeli kaszinó nagyteremben, több évi hirdelők nyilvános árverés útján el fognak adatni.

(254-1.1)

Az igazgatóság.

Egy nagy-becskereki csinos lakház

örökaroni megvétel végett kerestetik. — Ajánlatok e lap kiadó hivatalához intézendők.

(255-1.1)

BURGER ZSIGMOND ÖZVEGYE

könyvkiadóhivatala-, könyv- és könyvnyomdájában Szegeden

legújabbban megjelentek és kaphatók a következő művek:

Szegedi Képes Naptár

az 1878. közönséges évre

20,000 példányban.

Kapható minden hazai könyvárusnál és könyvkötőnél.

Hogy mily érdeklődés- és elismerésben részesült e naptár 1877-iki harmadik évfolyama, tanúsítja azon körülmény, hogy a kiadott 20,000 példány teljesen elfogyott. A naptár képekben ugy mint szövegben tartalmasabb és kiállitása sokkal csinosabb az 1877. évinél.

A naptár ára csak 30 kr.

Az 1878. évi „Szegedi Képes Naptár“ tartalma:

1. A felséges uralkodóház.	12. Népdalok. 5 uj, a nép ajkán élő népdal.
2. Évi naptár.	13. Adomák. 8 képpel.
3. Naptári rész.	14. A métermértékekéről.
4. Szeged szabad kir. város köztörvényhatóságának tisztviselői és bizottsági tagjainak névjegyzéke.	15. Magyar és Erdélyi országvásárok.
5. A keleti háboru. 6 képpel.	16. Üzleti értesítő.
6. A török küldöttség Szegeden.	17. A szegedi kir. törvényszék, kir. ügyészség és kir. járásbírószágoti személyzete.
7. A hullámsírban. Rajz. Németb.	18. A szegedi gyakorló köz-, valamint a köz- és váltó-ügyvédek névsora.
8. A kincskereső. Tréfás költemény. Kék Hyacinth-tól.	19. Szeged szab. kir. város egészségügyi személyzetének névjegyzéke. Orvosok, sebészek, állatorvosok, gyógyszerészek és szülésznők.
9. Tigrisvadászat elefánttal. — 1 képpel.	20. Bélyeg-mutató. (248-3.1)
10. Szegedtől Budapestig. Egy kéjut. élményei.	
11. A földrengés. Népszerű természettani ismertetés.	

Magyar irodalomtörténet

díóhejben (népszerű előadás), írta Tarnóczy Tivadar, főgymn. tanár. A polgári iskolák számára rendszeres kézikönyvül, a közép-tanodák V., VI. és VI. osztályai számára az orsz. uj tantervben előírt irodalmi és irodalomtörténeti oktatáshoz általános bevezetésül, az érettségi vizsgálatokra készülő ifjaknak a legérdekesebb ismétlésül s a nagyközönség számára írt mű. Ara fizve 60 kr.

Szegedi Szakácskönyv.

Írta Rézi néni. Ezen egészen önállólag, minden utánást kizárva szerkesztett házi könyvet, mely 1000 főzési utasítást és hasznos tudnivalót tartalmaz, ajánlom a t. hazai gazdaságnyomok figyelmébe. Ara díszes színyomatu borítékba kötve 2 frt. A második kiadás legközelebb kerül ki sajtó alól.

A konyha vegytana.

Franka L. után magyaritotta Komjáthy György. Polgári nőiskolák, tanítóképezdők és művelti gazdaságnyomok számára. Ara díszes borítékba fizve 1 frt.

Szeged város története

(pályavertes mű), írta Varga Ferencz. I. kötet. A legrégebbi időtől a török foglalatig. Ara fizve 2 frt. 50 kr. Diszkrétésben 3 frt. 25 kr.

Három kardal és két kedvelt népdalfűzér.

dárak számára négyeshangra szerkesztő és ártira Roth Endre, a szegedi dalárda karmestere. — Ara 80 kr.

Utmutató kántorkönyv.

írta Fekete Ferencz, szeged-alsóvárosi kántor; e negyedik kiadást bővítette és hangjegyekkel ellátta Sohlya Antal, csongrádi főénekész. — Ara 5 frt. 50 kr.

Fa-eladás.

Nagyságos Urbán-Sissány Constans urnő Beodra alatt fekvő nagy erdő birtokán 1877. évi november hó 29-től kezdve 1878. február hó végéig minden esütörtökön talpon álló

Körös-, tölgy- és szilfa
(különösen bodnár fának használhatók)

árverés útján készpénz fizetés mellett, eladatni fog. Venni szándékozók kéretnek a kítűzet napokon a helyszínen 9 órára reggel megjelenni.

Holz-Verkauf.

In dem unter Beodea liegenden, der Herrschaft Constanz v. Urbán-Siffány gehörigen großen Walde, werden vom 29. November 1877 angefangen bis Ende Februar 1878, jeden Donnerstag stehend

Eichen, Eichen und Nusten,
(besonders für Werthholz geeignet)

im Wege der Licitation gegen baare Bezahlung verkauft. Die Kaufustigen werden ersucht, an den bestimmten Tagen und am genannten Orte, um 9 Uhr Früh, zu erscheinen. (252-3.1)

Продаја дрва.

Под Беодром у шуми благородне Константине пл. Урбан, рођења Шишањ, продаваћеду се од 29. новембра 1877. до свршетка фебруара 1878. свакога четвртка.

особито за коларе способна стојећа дрва,

јасен, раст и брестова,

путем јавне лицитације за готове новце. Куповатељи умољавају се, да би се на уречене дане свадар у 9 сати ујутру на назначено место налазили.

tanak
lehet
állom
tája
napra
den s
ország
leten
a ke
mind
De m
lemb
szánd
a hozz
lalkod
laszta
kent k
nek s
igaza
czeloz
minők
A
foglak
lakit
ezersz
rik,
és ne
tisztv
hogy
vagyu
teltet
legtöb
az ir
sokan
dottak
már e
hozza
ficatio
hogy
megval
vesek.
épen
jeelive
őszint
tisztab
lificatio
tisztv
vagy
tisztab
ráknál
zellsé
eltérne
ezt sok
nek tart
az, ha